

Háy János

A HERNER FERIKE FATERJA
(Istendráma két részben)

SZEREPLŐK

Krekács Béla –
Banda Lajos - negyven körüli előregedett munkanélküli férfiak
Herda Pityu –
Papi Jóska – negyven körüli vidéki férfi
Marika – húsz év körüli nő, a polgármester titkárnője

Krekács Béla – a Krekács Béla faterja
Asszony – a Krekács Béla felesége
Herda Pityu - a Herda Pityu faterja
Banda Lajos – a Banda Lajos faterja
Rendőr – a Herner Ferike faterja
Asszony – a rendőr felesége, a Herner Ferike muterja
Herner Ferike – a rendőr fia, tíz év körüli gyerek
Krekács Béla
Herda Pityu tíz év körüli gyerekek
Banda Lajos

Vidéki asszonyok, férfiak, gyerekek

ELSŐ FELVONÁS

1. jelenet

Falusi utca. Banda, Herda és a Krekács árkot pucolnak lapátokkal, ásókkal, csákánnyal.

Banda: Kurva kemény ez a kő.

Krekács: Kőkemény.

Banda: Hogyhogy kőkemény.

Krekács: Mert kő azért.

Herda: Pesten, bazmeg (*köp*) nem kell az árkot kaparni, akkor is megvan a segély.

Banda: Peten más. De ott meg akkora zaj van, hogy azt is munka elviselni.

Herda: Mi, az hogy hallod? Az munka?

Banda: Az. Teljesen leszív. Mint a csákányozás. Olyan helyen laknak, érted, hogy még éjjel is zúg a fejük.

Mintha az agyukban járna a metró. Megy át az agyukon a vaskerék, aztán egy perc csend, utána megint. Szarrá mennek az idegeik, érted, reggel már nincs is nekik.

Herda: Fú bazmeg (*fejéhez kap*) most elképzelted, hogy végig megy az agyamon az metró, az istenit, összeszarnám magam, az biztos.

Krekács: Meg kurva sokan is vannak.

Banda: Az, tele van velük a város.

Herda: Hogy a faszban bírnak olyan sokan lenni egyszerre.

Banda: Hogyhogy egyszerre?

Herda: Hát hogy mind ott van, ahol a többi, egyik sincsen máshol.

Banda: De aki ott van, Pityukám, az nem lehet máshol.

Herda: Hát ez az.

Krekács: Szar lehet Pesten lakni. Állandóan azon gondolkodni, hogy most melyik busz hova visz.

Banda: Ja, a buszokon...

Herda: Közbe meg lelép az ember a járdáról, aztán vége.

Banda: Miközben?

Herda: Hát amíg a buszon gondolkodik. Az egyik ember is mesélte, hogy köszönt a feleségének, hogy majd este otthon vacsoránál, érted a Korvin előtt, aztán megfordult, bájng, az asszonynak vége volt. Abban a pillanatban eltaposta a hetes busz.

Krekács: A hetes, az szerencsétlen szám, azzal jobb vigyázni.

Herda: Az nem a hatos?

Krekács: Az is, de buszban a hetes.

Banda: Tényleg?

Krekács: Azt hiszem.

Banda: Hát ez is azt bizonyítja.

Herda: Mit?

Banda: Amit mondtam.

Herda: Ja, az igaz.

Krekács: Hú bazmeg, az azért nem semmi... Az ember hátat fordít az asszonynak, aztán vége.

Banda: Az nem. Én minden reggel hátat fordítok neki, aztán mikor visszanézek, még mindig ott van. Húsz éve, mintha nem is mozdulna, mindig ott áll a konyhaajtóban. Megyek, arréblököm, visszaáll. Hogy bír ott állni annyit, egyszerűen nem értem, hogy bírja ennyi ideig.

Krekács: Lehet, hogy nem is az asszony az Lajoskám.

Banda: Hát mi a fasz?

Krekács: Mondjuk a konyhaajtó vagy a virágállvány. *(Röhögnek, ásnak tovább)*

Herda: Pesten akkor se kell dolgozni a segélyért, azt tudom, mert mondta a sógorom, hogy ő azért a szar pénzért, hát nem hülyült meg.

Banda: De érted, ha nekünk se kellene, akkor mire mennénk a segéllyel.

Herda: Hogyhogy mire?

Banda: Hát, hogy akkor mit csinálnánk addig, amíg itt vagyunk.

Krekács: Ezen aztán nem kell annyit gondolkodni Lajoskám.

Banda: De figyelj már, a segély este is elfogy, az alatt a három óra alatt. Na, most ha nem lennénk itt, akkor miből lenne meg a többi idő, az a nyolc óra plussz. Csak ülnénk és néznénk magunk elé?

Krekács: Az igaz, marha kevés ez a segély, marhára kevés.

Herda: Órákon át nézni, csak úgy előre, azt aztán nem lehet kibírni. Mint a tehenek. Bámulni... Ahogy a Papi Jóska tehenei... Bámulni magad elé neki a falnak, de bazmeg azon a falon nincsen semmi, csak a fal.

Banda: Mi van Béla, te meg mit hallgatsz annyira?

Krekács: Csak valami eszembe jutott.

Herda: Mi tud ilyenkor neked eszedbe jutni?

Krekács: Hogy érted, mit mondott a muterom, a múltkor.

Banda: Mondott valamit a Muterod?

Krekács: Mondott.

Herda: Mit mondott?

Krekács: Hogy a tévében mit látott a csiga kettőn, azt mondta.

Banda: Nincs is nálatok villany, különben, nem?

Krekács: Jó a nagyszobában nincs, mert kikapcsolta az a geci villamosművek, de leszedtem az oszlopról, aztán bevitettem a kiskonyhába. Most bazmeg rákapcsolhatjuk a hőszugárzókat is. Megszívattam őket. Ingyen sugárzunk, érted. Most úgy bedurrantunk a kiskonyhában, hogy télen is gatyában vagyunk. De még úgy is izzadunk.

Bosszúból, csak. Mert különben már az a nagy meleg se kellemes. Még télen se. Az ember kintől bejön, csak úgy fejbe bassza a hőség, aztán alig bír a sezlönig elmászni. Ott ül kigúvadtt szemekkel, mint a Szabó Jani bácsi malaca, amikor belevezették a kettőhuszat.

Banda: Az igaz, az a malac akkor kurvára meglepődött, hogy mi van.

Kaparják az árkot

Herda: Azt nem tudom, most a malac tudja már, hogy mi lesz vele?

Banda: Hogyhogy mi lesz?

Herda: Hát hogy ma vége, érted, hogy azt most mikor tudja?

Krekács: Amikor a kést meglátja, mert már azt ismeri.

Herda: De honnét ismeri a kést, azt honnét tudja?

Banda: Hát mert már mindig így végzik, érted, és látja a többinél.

Herda: De amikor az előzőt vágják, akkor még meg sincsen. Nem lát semmit. Decemberben vágják a nagyot, a kicsit meg csak februárban veszik meg, akkor hogy van ez.

Krekács: Megöröklük.

Herda: Mit?

Krekács: Hogy tudják a dolgot.

Herda: A kést?

Krekács: Azt.

Herda: Hú bazmeg, akkor a villany nagy kibaszás, arról biztos nem gondolta. Hú de kurva szar ezt elképzelni, hogy megy feléd a Szabó Jani bácsi, azt hiszed hoz valami moslékot, vagy répát, aztán beléd nyomja a kettőhuztat, hú de kurva szar így végezni, hogy pont nem azt várod.

Banda: Az kurva szar. Nem is tudom most az ember tudja-e például, vagy nem, hogy most az-e a jó, ha tudja vagy ha nem.

Herda: A kettőhuztat?

Banda: Nem, hogy meghal-e, azt.

2. jelenet

A három férfi az utcán a lapátokra támaszkodva bambul

Krekács: Nem ülünk le? Mindig csak állunk.

Herda: Tényleg, Lajoskám, ki bírja ezt egész nap.

Banda: Na jó, akkor pihenő. Igyunk egyet. *(üveget vesz elő)*

Herda: Azért mégiscsak jó ez az árok.

Banda: Hogyhogy jó?

Herda: Hogy van neki partja.

Krekács: És akkor mi van, ha van neki. Ha nem lenne, akkor nem is árok lenne, hanem semmi, csak út.

Herda: Ezt mondom én is.

Banda: Nem értem Pityukám, mit akarsz ezzel. Hát még jó hogy árok, azért vagyunk itt.

Herda: Én is azt mondom, hogy jó.

Krekács: De most mér jó az, hogy árok?

Herda: Hogy van neki partja, érted.

Krekács: Az igaz, az van neki.

(Kis szünet, isznak)

Banda *(távolba meredve szólal meg, látszik, hogy gondolkodik)*: De az mért jó tulajdonképpen, ha van neki?

Herda: Hát hogy rendesen lehet ülni, érted.

Krekács: Ülni?

Herda: Igen, hogy nem kell összenyomnia az ambernek a beleit. Én már nem bírom ha nem ülhetek rendesen, mert a térdemmel kinyomom az epét a belemből. Meg a levegő is megszorul. Inni meg egyáltalán nem lehet úgy.

Banda: Megmaradna a pálinkám.

Herda: Hogyhogy megmaradna?

Banda: Ha nem lenne árok.

Herda: Mért?

Banda: Mert úgy nem lehet inni, nem igaz.

Krekács: Mit csinálna az ember azzal a sok pálinkával?

Herda: Milyen pálinkával?

Krekács: Ami annyi év alatt megmaradna...

Banda: Mégiscsak jó ez az árok valamire.

Herda: Az biztos.

Kismotor hangja, Marika érkezik

Krekács: Zümmög a levegő gyerekek.

Banda: Ellenőrzés Pityukám, kapaszkodj a szerszámodba.

Krekács: A Pityunak már nincs is szerszámja.

Herda: Szájjál már le rólam Béla.

Banda: Az neked a bajod Béla, hogy te csak eddig jutsz el. Innét neked nincs tovább.

Krekács: Most hiába mondd Lajoskám, de tényleg voltak régen olyan emberek akik a farkukkal törték ketté a lapátnyelet. Indiában vagy hol, ilyen fakírok.

Banda: Ezt is a muterod mesélte?

Krekács: Nem hallottál te mindenről Lajoskám, még a géprombolókról se, pedig azok is milyen fasza gyerekek voltak. Szétverték a cuccokat pajszerrel. Olyanok voltak. Nem aludt el a szájukban a fogfájás.

Herda: Itt nincsenek is gépek.

Krekács: Még azok se... Ennyire szar nekünk...
Banda: Na, mozogjál Béluka, mert mindjárt ideér.

Kezdenek fölkászálódni az árokparról

Herda: Mi az istent akar már megint, a segély az jár, ha nem kaparunk akkor is, nem igaz? Az azért van, mert korábban dolgoztunk, és most nem tudunk, mit baszogat mindig minket.
Krekács: Ez nem Pest Pityukám, itt aztán átlátszik a levegő.
Herda: Mi látszik? Micsoda?
Krekács: Csak hogy meghalod, ha jönnek, arra gondoltam, hogy hallatszik.
Marika (*megérkezik a kismotorral*): Jó munkát, szevasztok! Na, megy a dolog?
Banda: Kurva kemény Marikám.
Krekács: Mint a kő, olyan.
Banda: De látod, hogy megy, hogy azért jutunk tovább.
Marika: Hát kell is haladni, az biztos.
Herda: De finom szag van.
Krekács: Ez aztán nem a kipufogó, az biztos.
Banda: Ezt a Marika pufogja. (*Röhögnek*)
Marika: Na, nem kell itt ez a szöveg, gyerekek. Most kaptam. Ödötoalett.
Krekács: Micsoda?
Marika: Ilyen kölni.
Banda: Aztán kitől kaptad, Marikám?
Marika: Nem olyan érdekes...
Herda: De mégis kitől?
Marika: Szóval, születésnapom volt, aztán gondolnak rám, értitek, egy csomóan, azért, szeretnek.
Herda: Hát mi is, csak a segélyből ilyet nem lehet...
Marika: Na jó, akkor mondom a polgármester úrnak, hogy megy a munka.
Banda: Azt mondhatod Marikám. Mert az halad, az biztos, elégedett lehet.
Herda: Aztán elhiszi a Gyuri neked, amit mondasz?
Marika: A Gyuri, szóval a polgármester úr az nagyon hisz nekem.
Krekács: Tudja a Gyuri, kinek kell hinni.
Marika: Na megyek, nehogy azt higgye a polgármester úr, hogy baj van, mert az nem lenne jó.
Herda: Az nem az biztos Marikám.

Marika el. A férfiak dolgoznak, aztán megállnak

Banda: Most mit mondott neked a muterod? Mi volt a csigakettőn?
Krekács: A muterom?
Banda: Azt mondtad.
Krekács: Nem tudom. Azzal a hülye villannyal, érted, hogy nincs nálunk villany, azzal tisztára kiverted a fejedből.
Banda: Még mindig jobb mintha a csákánnyal.
Herda: Hogy mit, a csákánnyal kiverni a villanyt.
Banda: Persze, a fejedből.
Krekács: Na mindegy.
Banda: De azért jó lenne tudni.
Herda: Mit?
Banda: Hogy mit mondott a Béla muterja. Most már izgat.
Herda: A Béla muterja izgat?
Krekács: Most minek piszkáljátok a muteromat?
Banda: Nem a Béla muterja izgat, hanem amit a Béla muterja mondott, az.
Herda: Ja, az más.

3. jelenet

Kapargatják az árkot, támaszkodnak, krákognak, köpnek. Papi Jóska jön

Herda: Kurva unalmas ezt a szar árkot kaparni.
Krekács: Minden kurva unalmas.
Herda: De a legunalmasabb az, amit pont csinál az ember.

Krekács: Mondjuk, ha egyhelyben kéne ülnöd az még szarabb lenne. Mondjuk Pesten.
Herda: Mért ott egyhelyben ülnek?
Krekács: Mondjuk a színházban. Ülnek aztán bámulnak maguk elé.
Herda: Azt nehéz lehet kibírni, az biztos.
Banda: Én azt csinálom, hogy rávágok a köre a csákánnyal, hogy eltörök-e.
Krekács: És eltörök?
Banda: Nem.
Herda: Nacsak, ott ballag a Papi Jóska. *(Papi Jóska halad feléjük)*
Papi: Szevasztok.
Banda: Szevasz Jóska. Mi van mész a tehenekhez?
Papi: Oda.
Herda: Még mindig velük alszol?
Papi: Persze.
Herda: Abban a szar fatákolmányban?
Papi: Abban.
Krekács: Mért nem a házban otthon?
Papi: A tűz óta, érted, amikor a gyerek ottmaradt, azóta nem. Ott nekem már nem lehet. Bemegyek és látom, az egész, hogy mi van ott bent, meg hallom is, ami ott bent van, a tüzet, meg a gyereket. Hogy kiabál a gyerek, meg az állatok a gyerek mellett, mind csak nyüszít, át a tűzön jön a hang. Omlik a gerenda rá a szobára, rá erre a sok hangra. Rá a tyúkok hangjára, rá a macskák hangjára, aztán rá a gyerek hangjára. Azóta nem bírok.
Herda: És télen?
Papi: Télen is.
Banda: Ha bejönnek azok a marha hidegek, amikor még a patikánál is mínusz húsz van, ott kint meg legalább huszonnyolc? Akkor mi lesz Jóska, akkor mi lesz veled?
Papi: Megfagyok, legfeljebb, nem igaz. *(nevet)*
Herda: Ezt így tudod?
Papi: Tudom. Majd tavasszal meglátjátok.
Krekács: Tavasszal majd mi is tudjuk?
Papi: Az biztos.
Banda: Te tudsz így dolgokat előre?
Papi: Ezt nem nehéz, mondjuk, mást nem annyira, de ezt ki lehet találni. Az ember egy kicsit gondolkodik és látja a jövőjét, mert azt lehet látni. Csak arra kell gondolni, ami az ő jövője, nem arra, ami a másé.
Herda: Van bennünk valami olyasmi, hogy láthatjuk, mint a jó sok, meg a varázslók.
Papi: Persze, csak nem kell mindennap bebaszni, mert akkor az ember még az ajtókilincset se látja, nemhogy mi lesz egy év múlva.
Herda: Azért ezt nehéz elképzelni, legalábbis nekem elég nehéz.
Banda: Na most főleg a feltételek miatt.
Herda: Milyen feltételek miatt?
Banda: Hogy nem kell minden nap bebaszni.
Krekács: A Pityunak az ajtókilincs is messze van.
Papi: Nézz előre nagyon Pityukám, oda a hegyek felé, hátha meglátsz valamit ott elöl a levegőben.
Herda: Mit? Mit tudnék ott meglátni?
Banda: Egy ufót a villanydróton.
(Röhögnek)

Papi: Na megyek, mert bögnek a marhák, enni kell nekik. Szevasztok.
Banda, Herda, Krekács: Szevasz Jóska. Szevasz. Szevasz.
Herda: Most azért nem értem ezt a dolgot.
Banda: Mit?
Herda: Hogy tulajdonképpen, ha az ember látja a jövőjét, az annyi, hogy azt látja, hogy nincsen neki, mint a Jóska is?
Banda: Hogyhogy nincsen?
Herda: Hát az azért mégsem az, hogy két hónap múlva megfagy az ember, az mégsem olyan jövő féle.
Banda: Á azt csak mondja, tudod milyen hülyegyerek a Jóska. Állandóan a saját tehenei tejét issza.
Krekács: Hú bazmeg ezt azért nehéz elképzelni.
Herda: Az biztos. Olyan ember még nem volt itt a faluban.
Banda: A múltkor azt mesélte az utcán, hogy pusztá kézzel fogdossa ki a halakat az Ipolyból.
Herda: Marokkal?
Banda: Pont úgy. Beleáll a vízbe, behajol, aztán hopp, belemarkol a vízbe és ott a kezében egy hatalmas menhal.
Krekács: Az istenit, ezt azért kevesen tudják.

Herda: Vagy inkább senki.
Krekács: Azért itt marha sok híres ember lakik.
Banda: Hogyhogy híres?
Krekács: Hát úgy mint a Jóska. Érted, olyan nincs máshol, aki ezt tudja. Esetleg az indiánoknál. Ott lehet esetleg.
Banda: Ja, de milyen messze vannak az indiánok.
Herda: Azért szar lehet tudni, hogy mi a jövője az embernek...
Krekács: Főleg, ha az, hogy meghal.
Banda: Az kurva szar lehet.
Herda: Ezzel együtt élni, hogy az ember meghal... Hát bazmeg, kemény fickó ez a Papi Jóska, az kurvaisten. Én ha ezt tudnám, már felkötöttem volna magam. Az biztos, mint a Bacsányi.

(Kis szünet, munka)

Krekács: Azt hogy emlékszem-e arra, azt mondta.

(A többiek felé fordulnak értetlenkedve)

Banda: Mit mondott?
Krekács: Hogy emlékszem-e arra az emberre.
Herda: Kicsoda?
Krekács: A muterom.
Banda: Milyen emberre.
Krekács: A Herner Ferikére, a rendőr fiára, akivel egy osztályba jártam. A Herner Ferikére arra a kis seggdugasz rendőrgyerekre, hogy arra emlékszem-e. Azt mondta a muterom. Hogy akkor még a faterom is mesélte...
Banda: Most a faterod vagy a muterod?
Krekács: Szóval a muterom mesélte, és a faterom is akkor mesélte, mikor még egy osztályba jártam a Ferikével, hogy ott álltak a kocsmá előtt a te fateroddal, a Herda Pityu bácsival, meg a Lajos faterjával, a Banda Lajos bácsival, amikor ott elment az az asszony.
Herda: Szóval nem a Herner Ferike, hanem egy asszony.
Krekács: Az. A Herner Ferike muterja. Az ment arra.
Herda: Nehéz elképzelni, hogy megy egy nő még régen.
Banda: Hogyhogy régen?
Herda: Hogy nem akkor, amikor mi vagyunk, hanem máskor? Ráadásul az egész nem is látjuk, hogy hogy is van az a dolog, amit nem látunk. Hát, ezt nem értem.
Banda: Most hülyéket mondasz Pityukám, nagyon hülyéket...
Herda: Csak gondol az ember arra, hogy most akkor is minden volt, amikor még mi nem voltunk. De ha meghalunk akkor már nekünk semmi nem lesz. De csak nekünk nem lesz semmi, mert különben minden van, csak mi nem vagyunk. Hogy is van ez, nem értem. Most minek is élünk akkor? Hú bazmeg szétmegy a fejem, amikor erre gondolok, egyszerűen szétmegy...
Krekács: Pedig Pityukám, amit a faterom egyszer elmondott, az úgy is volt.
Banda: Az biztos, mert a Béla bácsi soha nem hazudott, az biztos, hogy nem, akármit mond a Pityu.
Herda: Nem azt mondtam, hogy hazudott.
Krekács: Hát mit?
Herda: Mást.

4. Jelenet

Időben harminc évvel korábban. Herda Pityu bácsi, Banda Lajos bácsi, Krekács Béla bácsi állnak az utcán a kocsmá előtt a korlátnak támaszkodva és az utcát stírölik. Elmegy mellettük a Herner Ferike muterja először csak a cipőkopogás hallatszik, aztán jelenik meg az asszony is.

Krekács: Hogy bírják ezek a nők ezt az állandó kopogást.
Herda: Mért, mit kell annyira bírni?
Krekács: Hát olyan bazmeg, mintha cipősarokkal vernék az agyadat.

Banda a fejéhez kap

Herda: Mi van Lajoskám, hányni kell?
Banda: Nem csak elképzelted, amit a Béla mondott. Nekem nagyon érzékeny az agyam. Gyerekkoromban majdnem megműtötték.

Krekács: Az agyadat?

Banda: Nem tudtátok? Elzáródott valami csatorna, aztán nem ment el az agyvíz, érted, azt mondták meg kell lékelni a fejemet, lyukat vágni, aztán kitisztítani azt a csatornát vagy mi a fasz, mert az összes víz elöntötte az agyamat...

Krekács: A kurva istenit, vannak az ember fejében csatornák, hát bazmeg, ezt azért nem gondoltam volna.

Herda: Aztán mi lett vele?

Banda: Mivel?

Herda: A vízzel?

Banda: Valahogy mégis lement.

Herda: Lefolyt csak úgy?

Banda: Le.

Krekács: Akkor neked Lajoskám kurva szar lenne, ha nő lennél.

Banda: Mért lenne szar?

Krekács: Hát hallgatni ezt a kopogást, még éjjel is álmában is kopog az embernek, mert nem bírja elfelejteni. Nem azt álmodja, hogy tenger, meg ilyesmi, hanem csak ezt a kopogást.

Herda: Ilyen nőnek szar lehet lenni.

Banda: Hogy érted?

Herda: Hát hogy... Most tényleg, hogy értettem ezt?

Banda: Hát nem úgy.

Herda: Hanem?

Banda: Másképpen.

Herda: Az lehet.

A nő kopogását a túloldalról hallani

Banda *beleszagol a levegőbe*: Van neki szaga.

Krekács: Minek?

Banda: A nőnek, Béluskám, a nőnek. Olyan lehet vele az ágyban, mintha kölnisüvegbe fulladna bele az ember. Tiszta mámor.

Krekács: Hát Lajoskám azért ezt ne mond el senkinek. Ha ilyeneket mondasz bazmeg, a Karesz nem fog kiszolgálni a kocsmában.

Banda: Azért csak más, érted. Otthon az a kurva hagymaszag, meg zsír. Ezek aztán nem is öregszenek. Olyanok, hogy soha nem öregszenek meg, még mikor a koporsóban fekszenek akkor is olyanok, mintha élnének, olyan az arcuk, hogy az embernek még eszébe jutna, hogy odafeküdjön melléje, annyira nem haltak meg még. Hogy csinálják, ezt nem tudom. Hogy élnek és nem változnak, akkor amikor nekünk már tisztára összeszárad a bőrünk, akkor ezek mért ilyenek még.

Herda: Az biztos, hogy marhára tudnak kinézni.

Krekács: Azért a koporsóban Lajoskám, azt azért nem mondd, hogy odafeküdnél. Azt azért, hogy a halottal csinálnád, azt nem mondd.

Banda: Na jó, nem úgy, csak elképzelttem.

Krekács: Azért ezt ne képzeld el még egyszer. Szerintem azért ezt ne.

Herda: Ez most különben nagyságos asszony, mint az orvos felesége, vagy mi a fasz?

Krekács: Rendőrnő.

Banda: Á hülye vagy te Béla, az olyan mintha ő is rendőr lenne, de ő nem rendőr, csak a rendőr felesége.

Krekács: Az majdnem olyan, mert rendőrök különben nincsenek is.

Banda: Dehogynem. Amerikában, minden van. Még néger is.

Herda: Néger rendőr?

Krekács: Azt nem hiszem, hogy olyan lenne. Legfeljebb Afrikában, mert ott nincsenek fehérek.

Herda: Szerintem rendőrök se.

Krekács: Nincsenek?

Herda: Mért te el tudsz képzelni egy meztelen néger tányérsapkában?

Krekács: Akkor rendőrné.

Banda: Mi?

Krekács: Mármint hogy rendőrnének kell hívni, hogy Kezit csókolom rendőrné.

Herda: Ezt nem hiszem.

Banda: Különben úgyse akarunk hozzászólni. Ki akar a rendőr feleségével beszélni. Ebben a faluban ki a fasz akarna.

Herda: Az igaz. Most se köszöntünk neki.

Krekács: Hát nem.

5. jelenet

Változatlanul a kocsmá előtt. A férfiak a színen, leülnek a pléh-asztal mellé. Folytatódik a beszélgetés. A Krekács Béla bácsi előad egy történetet. Közben itt-ott el is játssza. Föláll, mutogat, mintha ő lenne a történet főhőse

Herda: Mért rendőr valaki?

Banda: Nem tudom.

Herda: Mért megy hozzá feleségül, ha rendőr?

Banda: Hogy a rendőrnek is szülessenek gyerekei.

Krekács: Meg van neki pisztolya.

Herda: Az biztos. Pisztolya az van neki.

Krekács: Volt különben Parasapusztán a határon egy tiszt, egy határőrtiszt.

Banda: És?

Krekács: Semmi, különben, csak annak is volt pisztolya.

Banda: Persze, mindegyiknek van egy té ötöse.

Herda: Az pisztoly?

Banda: Persze.

Herda: Azt hittem motorbicikli.

Banda: Szóval van mindegyiknek pisztolya. Az olyan nekik, mint neked a villáskules.

Herda: Hogy neki is ott van a zsebében?

Banda: Nem hogy a zsebében, hanem hogy munkaeszköz... És mi volt a tiszttel Béla?

Krekács: Csak hogy ment egyszer haza a fickó, ment, na nem az átkelőtől, hanem a pálinkafőzdéből, mert oda szoknak járni a tisztek.

Herda: Odajárnak?

Krekács: Persze, mert a főzdes Laci meghívja őket, mert akkor nem ellenőriznek annyit a fináncok. Szóval ott vannak a Lacinál. Ott isznak minden este. A frissen lejött pálinkát. A legerősebbet is. Tudod milyen a pálinka, az aztán dolgozik, az olyan, hogy szétnyomja az ember agyát, az annyira kemény dolog.

Herda: Mint a kő. A pálinka az kőkemény.

Krekács: Az. Ezek meg isznak ott.

Banda: Azt gondolom, hogy isznak. Olyan a belük, hogy ezek aztán bírják, betonból van.

Krekács: Aztán mondja a tiszt, hogy bassza meg a kurva világ az összes embert, legelőbb a feleségét otthon, mert az egy rohadt ribanc, mert nem varrta föl neki tegnap a zubbonygombját, a kurva, minek van tartva, mondja a tiszt, ha a zubbonygombot se varja föl, mi a fasznak, nem igaz. De mondta a Laci, az már igaz, hogy ha neki ilyet csinálna az asszony, leöntené kilencvenfokos pálinkával, hogy kimarja a pofáját, az biztos. Igaz nekem – mondja a Laci – nincsen zubbonyom

Banda: Az különbség azért, érted. Meg hogy persze még felesége sincsen.

Herda: Az még nagyobb különbség.

Banda: De különben ki a fasz varrja össze a Laci gombját.

Herda: Á beletesz egy drótdarabot, aztán összefogja, mint a kályhaajtó, ha letörik róla a picek. Annyi. Ki nézi a főzdeben. Még hülyén is nézne ki, ha jól nézne ki, nem igaz.

Banda: De, az már biztos.

Krekács: Szóval a Laci az kemény fickó a Laci. A tiszt meg bedurrant. Öncsél, kiabálta. A Laci meg öntött, mert bazmeg ki akarja magára uszítani a fináncokat, ki a fasz. A tiszt meg benyakalta még azt a decit, aztán hazament, berúgta az ajtót, hogy te rohadt kurva, aztán durr neki az asszonynak, az meg kiabálni sem mert.

Herda: Nem mert?

Krekács: Nem, annyira félt az embertől. De ez volt a rosszabb.

Banda: Rosszabb, hogy azt hitte, úgy jobb. Közben meg ez lett a rosszabb?

Krekács: Ez hát, mert a barom azt hitte, nem fáj az asszonynak, hogy azért nem.

Herda: Ja értem! Az istenit, erre ki a franc gondolt volna, hogy azt gondolja.

Banda: De érted, ez tiszt volt. Katona, mindent másképp gondolt, mit ahogyan az asszony. Krekács: Lepakcsolta a pisztolyát, bazmeg, lekapcsolta és szétduzzantotta az asszony agyát.

Herda: A szentségit. Bazmeg pisztollyal. Szét az agyát.

Krekács: Az – bazmeg és ott lógott az asszony agya a plafonon, bazmeg, mert a golyó kivitte a fejéből.

Herda: De bazmeg. Avillanykörte mellett?

Banda: A kurva istenit. Tiszta vér volt a plafon?

Krekács: Csupa vér. Az asszony agya meg lyukas volt a szeme meg a tarkója között. Bazmeg át lehetett látni rajta, mint egy kukkeron.

Herda: Akkor ezért van a rendőrnek felesége.

Banda: Miért, hogy szétlőjék a fejét.

Herda: Nem csak, hogy ezért nem válik el. Érted, mert mi lenne akkor, ha elválna. Micsoda vérfürdő.

6. Jelenet

Újra a jelenben. Utca. A férfiak kaparják az árkot. Az előzőnél erősebb berregés

Banda: Már megint a Marika, mi akar már megint?

Krekács: Ez nem az nem hallod, ez nem az.

Herda: Ez tényleg nem az.

Banda: Akkor mi? A Papi Jóskának lett motorbiciklijje, vagy mi? Arra a kis időre vett magának?

Krekács: Ez a Szabó Jani bácsi. Nyírja a ház előtt a füvet.

Herda: Kurva erős hangja van neki.

Krekács: Tudod miből csinálta a fűnyírót?

Herda: Miből?

Krekács: Hát bazmeg egy trabantmotort szerelt rá.

Banda: Trabantmotort? Az hajtja? Az istenit, mi mindent tud a Jani bácsi.

Herda: Csak az a szar ebben is...

Banda: Micsoda Pityukám, már megint mi bajod van ezzel is?

Herda: Hát, hogy visszánő.

Krekács: Mi nő vissza Pityukám? A trabant kasznija, vagy mi az isten?

Herda: Hülye vagy te Béla, a fű nő vissza, az bazmeg. Levágja, aztán visszánő, érted. Kár csinálni.

Banda: Rádásul ezt így lehet tudni, az is szar.

Krekács: Mit lehet tudni?

Banda: Hogy mi fog történni.

Herda: Hogyhogy?

Banda: Hát hogy tudja az ember, hogy az lesz, hogy visszánő.

Krekács: Különbén nem lehet mindent tudni, mert például az ember, ha levágja a körmét az visszánő, de ha az ujjából vág le egy darabot, az aztán baszik visszánőni.

Banda: De ott meg azt lehet tudni, hogy nem nő vissza, érted.

Herda: Mind a Turák Sanyi bácsi lábfeje...

Banda: Mi van azzal?

Herda: Hogy a Sanyi bácsi is csinált ilyen fűnyírót. Egy hajdú automat motorból, aztán megszaladt egy kicsit a gép. Érted, éppen arra, ahol a Sanyi bácsi lába volt. Aztán a fű most csak nő, a Turák Sanyi bácsi lába meg nem nő.

(Röhögnek)

Banda: Most tulajdonképpen mit is mesélt neked a faterod, hogy nem köszöntek a Herner Ferike muterjának?

Krekács: Pont ezt, hogy olyan kurva szar volt annak a nőnek, hogy nem szólt senki hozzá, csak bement a faluban, húzta azt a marha nagy kölniszagot és senki nem köszönt neki, csak akinek kötelező volt az.

Herda: De utálok én ezt az árokkaparást. Mi a fasznak csinálni. Tavasszal úgyis betömi az áradás.

Banda: Hát pont ezért kell.

Herda: Hogy legyen mit betönni?

Banda: Azért, bazmeg, pont azért, különben hova menne a víz? Hová?

Herda: Hagyjál már Lajos, most nem kell mindig ezt magyarázni. Utálok, és kész.

Banda: De akkor bemenne a házakba a víz érted. Mindent elvinne, mint két éve is. Az egész Dózsa utca úszott. Az azért szar dolog, nem?

Herda: Jó szar, de én attól még utálok. Pesten mégiscsak jobb.

Krekács: Abban a kurva nagy zajban?

Herda: Abban.

Krekács: Abban a tömegben?

Herda: Abban. Én inkább hallgatnám azt a zajt, ezt én már utálok.

Banda: Különbén már az első nap elvesznél. Összekevernéd a buszokat. Ott nem élhetnek ilyen hülyeemberek, mint te. Pesten élni, ahhoz azért érz is kell. Akinek nem volt esze, az mind visszakerült a faluba. Itt van a Rák Pityu is. Hiába járt egyetemre, nem itt van, itt kapál a gazdaságban. Mert nincs neki esze.

Herda: Azért csak járt egyetemre. Ahhoz csak kellett érz.

Banda: De annyi nem volt neki, hogy Pesten éljen. Ott a sok busz között. Annyi az utca, hogy senki nem bírja megjegyezni, senki, még aki egyetemre végzett, az se.

Krekács: Hát akkor nem is egyetemre kéne járni az embernek, hanem megtanulni a térképet.

Banda: Még az is kevés, mert mindig változtatják az utcaneveket, meg a buszjáratokat, hogy összezavarják azokat, akik be akarnak költözni, nem kell már nekik több ember, érted. Megvannak ott egymással. A többi maradjon vidéken. Szarnak ezek másra, csak megfingatni a vidékieket, arra jár az agyuk. Olyan kocsikkal járnak, hogy többet ér, mint itt nálunk egy ház, meg egy utca, érted. Annyit költenek karácsonyi ajándékra, mint amit mi hárman kapunk egész évre.

Herda: Azt azért nem hiszem, azt nem...

Banda: Pedig így van. Nézd meg, milyen játékok vannak. Negyvenezer, és mind elfogy. Megveszik a pestiek. Meg olyan karácsonyfák, hogy hatezer métere. Az mind elfogy. Úgyhogy ott neked nincsen hely Pityukám, ott aztán nincsen.

Herda: Akkor is utálok. A Jósának jó, mert látja a jövőt, neki a jó, mert látja, hogy meg fog télen halni, én meg nem látok semmit, csak ezt a kibaszott lapátnyelet, azt látom, az meg nem jelent semmit, csak hogy látok. Semmit nem jelent.

Krekács: Azért mondta a muterom, hogy emlékszem-e a Herner Ferikére, mert, hogy látta a csigakettőn, hogy mi van vele, a Herner Ferikével.

Banda: A Pityu miatt?

Krekács: Nem, hanem hogy majd mi lesz mondjuk a Pityuval is, azért.

Herda: Hogy velem, az is ott volt a csigakettőn, vagy mi?

Krekács: Szóval, hogy benne van a dolgokban az, ami majd lesz. Mint a fűnyírásban, hogy visszánő. Hogy ha mi nem látjuk, meg nem is vesszük észre, akkor is benne van, csak nem látjuk. És Pityu nem látja, pedig itt van.

Banda: Itt van ami lesz?

Krekács: Itt, vagy már régebben is itt volt.

Herda: Akkor úgyis az lesz, ami már megvan előre.

Krekács: Az. Ahogy a Herner Ferikénél is.

7. jelenet

Időben megint a múlt. Iskolai osztályterem. Herner Ferike, Béla Pityu, Lajos

Ferike: Tudod te, ki a faterom?

Béla: Tudom.

Ferike: Az én faterom a faluban a rendőr.

Béla: Leszarom a faterodat.

Ferike: Ilyet te ne mondjál, mert a faterom megbosszulja.

Béla: Arra kíváncsi leszek, te kis seggdugasz.

Szajnovágja a Ferikét, összegyűlnek a gyerekek és nekiesnek a ferikének.

Gyerekek kiabálnak: Adj a zsernyáknak! Adjál neki! Hadd folyjon a vére a kis geciládának.

Ferike: Szólok a fateromnak, szólok neki, hogy verekedtek.

Béla: Kinek szólsz te szarjankó ki a fasznak akarsz te szólni. *(közben üti, veri)* Nem elég, bazmeg, kell neked még, a pofádba egy nagyot rúgjak. Kell?

Ferike: Megmondalak.

Béla: Mondjál te pöcs...

Ferike: A fateromnak van pisztolya.

Béla: Ki nem szarja le a faterod pisztolyát.

Ferike: De szétlövi a fejeteket, ha megmondom, az biztos. Szétlövi, hiába vagytok ilyen nagyopofájúak, a végén szétlövi a fejeteket.

Béla: Ide figyelj, te kis geciláda, nekem is van pisztolyom, meg a fateromnak is, érted! Még az oroszoktól kapta. És véged, ha megpróbálsz valamit, mert akkor az én faterom elmegy hozzátok és belétek ereszt, meg a hülye kurva anyádba is bele ereszt egy sorozatot. Addig volt pofád, gyerek, addig, onnéttől már nem vagy. Érted, meg a muterod se, meg a geci faterod se.

Úgyhogy ne játsszad az agyadat, de ne ám. A fateroddal meg pláne ne!

Ferike: Akkor is megmondom a papámnak és a papám elmegy majd hozzátok.

Béla: Olyan gyáva a faterod, te kis szarjankó, mint te, pont olyan gyáva, tudod mikor merne eljönni hozzánk...

Ferike: Majd a mamám elküldi. Majd a mamám megmondja neki, hogy mit csináljon.

Béla: A muterod is rendőr, pöcsike, a muterodnak is van tányérsapkája? Azt hittem csak a faterod fatökű, a muterod meg fapicsa?

Ferike: Ezt még megbánod az biztos, a pisztolyt is elmondom, az biztos.

Béla: Na húzzál el, mert kirúgom a fogaidat! *(Ellöki magát)*

8. jelenet

Krekács Bélának háza előtt, a rendőr érkezik, Béla az udvaron

Rendőr: Apád itthon van?

Béla: Hátul az udvarban.

Rendőr: Hívd ide.

Béla: Minek?

Rendőr: Nem tartozik rád.

A gyerek megy hátrafelé, az öreg Krekács Béla megjelenik, s jön előre

Krekács: Mit akar?

Béla: Nem mondta.

Rendőr: Jó napot.

Krekács: Jó napot.

Rendőr: A gyerek miatt.

Krekács: Mért? Mi csinált?

Rendőr: Az iskolában elmondott valamit és hallották.

Krekács: Mit. Én nem szoktam a tészből semmit. Tápot végképp nem, azt én soha. Tudom, mi a közös. Hogy az nem az enyém.

Rendőr: Nem az. Fegyver.

Krekács: Fegyver? *(Csodálkozik)* Milyen fegyver?

Rendőr: Hogy maga fegyvert rejteget a házban, azt mondta a gyerek.

Krekács: Melyik gyerek?

Rendőr: Ez.

Krekács: A fiam, a Béla?

Rendőr: Az.

Krekács: És most mit csináljak?

Rendőr: Hát adja elő.

Krekács: Mit?

Rendőr: A fegyvert.

Krekács: Fegyvert?

Rendőr: Azt.

Krekács: Nem tudom.

Rendőr: Mért?

Krekács: Nincs.

Rendőr: Ja. Az más. Azt hittem van.

Krekács: Biztos a gyerek miatt.

Rendőr: Hogyhogy?

Krekács: Hát mert azt mondta.

Rendőr: Azt hiszem. Tényleg, csak azért lehetett.

Krekács: De a gyerek. Tudja. Össze-vissza.

Rendőr: Tudom. Csak nekem ki kell jönni ellenőrizni, amikor más is hallja.

Krekács: Persze, hivatalból, értem.

Rendőr: Abból, mert, ha tényleg valami történik, akkor engem vesznek elő.

Krekács: Persze, akkor a rendőr a hibás.

Rendőr: Az

Krekács: Ott fõnt se mindig tiszták, nem igaz.

Rendőr: Van velük bajom, az biztos, de jobb kerülni, nem igaz.

Krekács: Én is így lennék a maga helyében.

Rendőr: De nincsen.

Krekács: Mi nincsen.

Rendőr: A helyemben.

Krekács: Az igaz.

Rendőr: Akkor írhatom a jelentésben, hogy nincsen.

Krekács: Persze, mert tényleg nincsen, mást nem írhat. Azt nem írhatja, hogy van, ha nincsen.

Rendőr: Az igaz. Viszont látásra.

Krekács: Viszont látásra.

9. jelenet

Apa és fia a konyhában

Krekács: Mért kellett elmondanod *(rángatja a gyereket)*, mi a francnak kellett neked erről beszélned?

Béla: Én csak azt akartam...

Krekács: Mit akartál, hogy börtönbe kerüljek azt?

Béla: Nem, csak hogy mert a Herner Ferike...

Krekács: Kit érdekel a Herner Ferike! Én kerülök börtönbe, nem érted? Mondtam, hogy a pisztolyról senkinek egy szót sem, érted, soha, mert végünk.

Anya *éppen belép*: Ne bánts már azt a gyereket, ne rángasd, még megfojtod. Az istenért, megbolondultál.

Krekács: Nem hagyom addig, amíg ki nem verem a fejéből a pisztolyt.

Anya: Mi a francnak nekünk az a pisztoly? Minek kell?

Krekács: Mert kell, még jól jöhet! Az nem árt, ha van.

Anya: De minek, amikor nem meri senki elővenni? Hagyjad a gyereket!

Krekács: De még jól jöhet, ha egyszer, érted, akkor meg hiányozna, ha kell, és nincsen.

Anya: De soha nem kellett még, sohasem kell.

Krekács: Akkor is van és ha van, akkor már megtartjuk, mert nem akárkinek van pisztolya ebben a faluban, érted, nem akárkinek.

Anya: Hagyjad már a gyereket, ne üsd már, hallod! Ne üsd, a gyereked, ne üsd, már *(dulakodnak)*

Krekács: Még egyszer ne mond, hogy van érted, neked legyen úgy, hogy nincs, érted.

(Anya a gyereket magához fogja)

Anya: Gyere már gyere arrébb *(a gyerek bőg)*. Minek kellett ezt elmondani? Minek? Ezt nem szabad...

Béla: Ezt még megkeserüli a Herner Ferike, ezt még megkeserüli, azért még bosszút állok a Herner Ferikén ezért még bosszút. Szétverem a Herner Ferike pofáját. Az biztos, hogy szét

Anya: Ugyan kisfiam, hagyjad már, az a gyereket.

Béla: Ezt egy életre megjegyzi a Ferike, az biztos, hogy nem felejtí.

10. jelenet

Utca, árokkaparászás

Banda: Ezt mesélte a muterod, pont ezt?

Krekács: Aha pont ezt mesélte, hogy én megmondtam akkor másnap az iskolában a Herner Ferikének, akkor megmondtam az egészet.

Herda: Hogy szétvered a pofáját, azt?

Banda: Hogy visszaadod, amit a faterodtól kaptál, azt?

Krekács: Nem nyúltam hozzá, csak megmondtam neki, hogy egy szar gyilkos lesz. Hogy vér fog a Ferike kezéhez tapadni, azt mondtam neki. Az ilyeneknek az lesz a vége. Fogtam a Ferike mackófölsőjét és a pofájába mondtam, hogy az lesz, egy szar gyilkos. Olyan, akit még a börtönbe is leköpdösnek. Egy ócska szar alak az lesz, azért, mert ilyet csinált, azért. Ezt nem kellett volna a Ferikének. Azért mondtam meg neki, mert ezt nem kellett volna neki csinálni. Hogy a pisztolyt elmondani a faterjának, ezt nem kellett volna. Az asszony meg biztos mondta, hogy menjél csak el a gyerek faterjához, aztán adjál neki, mert az asszony annyira utált itt lenni, annyira utált mindenkit, hogy biztos küldte a Ferike faterját, hogy menjen és fogja le a fateromat engedély nélküli fegyvertartásért. De én megmondtam a Ferikének.

Papi Jóska érkezik

Banda: Szevasz Jóska!

Papi: Szevasztok!

Herda, Krekács: Szevasz!

Herda: Tudod még a jövőt, Jóska?

Papi: Hát persze.

Banda: Na mi lesz?

Papi: Amit mondtam.

Banda: Nem félsz?

Papi: Én nem. Na szevasztok.

Banda: Pedig én félnék, ha meg kéne hálnom, marhára félnék tőle.

Papi: Közben nem érzi az ember. Csak lát egy fényes csatornát.

Krekács: Egy csatornát? Mint amin a víz folyik, olyat?

Papi: Persze, csak a fény folyik benne, olyan az egész, nem érzel semmit, csak mész ebben a fényben előre. A csatorna végéről meg integetnek a rokonaid, a faterod, a meg a faterod faterja, hogy gyere Pityu...

Herda: Hát azért most nem próbálnám ki, legalábbis máma nem.

Papi: Pedig nem kell félni, mert tényleg nem érzel semmit, ha valamit, akkor inkább jót. Na megyek. Szevasztok. *(elmegy)*

Herda: Azért csak elgondolkodik az ember.

Banda: Min, azon, hogy mennyire fél?

Herda: Nem, hanem hogy régen a fateromat is úgy hívták, mint engem, meg a faterom faterját is. Először ő volt a Herda Pityu bácsi, aztán lett a faterom, most meg én, utána meg lesz a fiam.

Banda: A Pityu?

Herda: Az. A Pityu.

Banda: Hát az igaz.

Herda: Meg neked is volt a faterod a Lajos bácsi. Szóval, mint nálam.

Banda: És akkor mi van?

Herda: Hogy most úgy van, hogy semmi nem változik. Mindig valaki van, aki ugyanaz, csak nekünk olyan, mintha más lenne.

Banda: Mármint hogy mire gondolsz, hogy te vagy a saját faterod?

Herda: Hát hogy lehet olyan messziről nézni a dolgot, hogy összemosódnak az emberek. Csak közelről látszik, hogy mások. Mert most az istennek nem mindegy, hogy én vagyok-e itt vagy a faterom. Hogy ő látja, hogy mi a különbség, vagy azt hiszi, nem halt meg a faterom.

Banda: Nem tudom Pityu. De ne gondolj erre, mert baj lesz.

Herda: Milyen baj?

Banda: Hogy nem találod magadat. Érted. Magadban fogsz elveszni, mint Pesten. Olyan leszel magadnak, mint a Pest. Összevissza buszok, meg utcák. Aztán csak állsz majd a lapátnyélnak támaszkodva és nem tudod, hogy te vagy a Herda Pityu.

Krekács: Az biztos, jobb ha vigyáz a Pityu.

Herda: Na hagyjuk mára ezt a kurva árkot végre.

Banda: De azért nem mindegy, hogy haladtunk.

Krekács: Hogyhogy nem mindegy.

Banda: Hogy már több van kész, mint tegnap, aztán hamarosan készen lesz az egész utca.

Herda: És akkor mi van, ha készen lesz.

Banda: Akkor nem kell tovább csinálni.

Herda: És ha nem kell tovább csinálni, akkor mi van.

Banda: Nem tudom.

11. jelenet

Beérnek az önkormányzathoz

Banda: Csókacsók Marikám

Marika: Szevasztok. Na meddig jutottatok?

Banda: Egészen a Szabó Béci házáig.

Marika: Az már valami. Ennek örülni fog a polgármester úr.

Banda: Betehetjük.

Krekács: Mit akarsz te betenni Lajoskám?

Banda: Hát a szerszámokat.

Krekács: Ja az más, ha a szerszámokat.

Herda: Nyitva van a sufni Marikám?

Marika: Nyitva Pityu bácsi, vigyétek csak, vagy másra gondoltál.

Banda: Hát a Pityu nem tud már másra gondolni, csak a sufniára, meg a lapátnyéltre, olyan már a Pityu.

Krekács: Pedig a Marika azért kinéz valahogy, az biztos, a legjobb itt a környéken.

Marika: Na, nem kell ez Béluka!

Herda: Hát itt persze a környéken most nincs is más nő.

Krekács: Az igaz, de akkor is.

Herda: Én is csak azt mondom, hogy igaz, a Marika, igaz.

Marika: Na, hagyjuk már ezt...

Banda: Különben hová lesz a menet?

Marika: A polgármester úrral van a presszóban egy kis megbeszélés.

Krakács: Azt el tudjuk képzelni, az biztos, hogy ott meg lehet beszélni valami a Kis Gyuri az olyan nagyon beszédes.

Herda: Az biztos, hogy érdemes átszaladni. Még szerencse, hogy itt van a szomszédban.

Marika: Hogy mért jó az, mit mondasz?

Krekács: Mert nem fújja össze a hajadat a szél, olyan össze-visszára, mert akkor nehezebb azokat a dolgokat megbeszélni, nem igaz?

Marika: Jaj, Béla, hát annak családja van, gyerekei.

Krekács: Nem is akar téged feleségül venni, se örökbe fogadni. Vagy arról lesz szó?

Banda: Egy kis konyak a Marikának, hamisított napóleon a piacról. Az aztán megoldja a dolgokat.

Herda: De nem a cipőfűzőt, azt nem...

Marika: Na, lassan leszállhattok rólam gyerekek...

Banda: Jaj, ez a kölni Marika, ilyen csak neked van...

Marika: Ödötoalett, az nem kölni, annál sokkal különb.

Herda: Az biztos, azt érezni, hogy nem kölni.

Marika: Különben a polgármester úrtól kaptam.

Herda: De megbecsüli a munkatársakat, azért rendes gyerek ez a Kis Gyuri, nem...

Marika: Na jól van megyek, mert vár már a Gyuri, aztán nem akarom.

Banda: Dehogynem akarod Marikám, akarod te azt biztos, hogy igen.

Herda: Hagyjad már Lajos! Hozd a lapátodat aztán menjünk a kocsmába.

Krekács: Különben rendes gyerek a Gyuri, emlékszem, osztálytársam volt a Gyuri. Amikor a Herner Ferike is. Benne volt a Gyuri is akkor mindenben.

Marika: Szevasztok

Banda-Krekács: Szevasz Marika, akkor üdvözöljük a Gyurit.

(Marika el. Többiek pakolnak)

Herda: Azért nem gondoltam volna, hogy ez lesz a Herner Ferikével. Azt nem. Hogy szerepel a csiga kettőn. Arra nem gondoltam volna.

Banda: Dehogy szerepelt. A Herner Ferike egy Herner Ferike. Ilyenek nem szerepelnek a csiga kettőn.

Krekács: Mondta a muterom, érted, hogy csak azt mondták be hogy H.F., de mindenki tudja, hogy ő volt.

(Gondolkodik)

Krekács: Nem értem. Egyszerűen nem értem.

Herda: Én sem.

Banda: Mít nem értesz?

Herda: Amit a Béla azt.

Banda: Ja az más.

MÁSODIK FELVONÁS

1. jelenet

Harminc évvel korábban. A rendőr házában. Szoba

Asszony: Nem köszönnek, érted?

Rendőr: Ha nem, hát nem, mit akarsz tőlük. Idegenek vagyunk nekik.

Asszony: Mert rendőr, azért, mert rendőr vagy.

Rendőr: Az vagyok, most mit csináljak.

Asszony: Nem lehet így élni. Ha bemegegyek a boltba, elhallgatnak. Összenéznek és nem szólnak semmit. Csak a pénztárosnő mondja, hogy százötvenkettő.

Rendőr: Félnék tőled.

Asszony: Azért mert rendőr vagy. Azért félnék tőlem, mert tőled félnék, mert rendőr vagy.

Rendőr: Most mit akarsz, mit csináljak? Rendőr vagyok. Te is abból élsz, hogy az vagyok.

Asszony: Nem kéne mindig ezzel előjenni. Mit vállaljak itt. Ápolónő nem kell. Hogy bejárjak Vácra, azt nem engeded, meg a gyerek miatt sem.

Rendőr: Nem vetem a szemedre, de ez a tény. Érted. Én keresem a pénzt, szar ez nekem is. De most nehogy még szégyenkezzek is miatta. Abból élsz, hogy rendőr vagyok. Te egy vasat se hozol haza. Az anyád is mit adott. Semmit.

Asszony: Most ne csinálj úgy mintha az semmi lenne, amit csinálok. A mosás, meg a főzés. Meg hogy a Ferikével órákat ülök. Az neked semmi?

Rendőr: Te azt megcsinálod. Azt én nem mondom, hogy nem. De a pénzt nekem kell hozni. Azt nekem kell mindet.

Asszony: Így akkor sem lehet élni, hogy senki nem köszön, hogy senki nem akar velem beszélni. Így nem lehet élni!

Rendőr: De ha ez van, én mit csináljak? Mit tudok én csinálni? Lépjek ki, akkor mi leszek? Akkor mi lesz belőlem? Mit dogozok akkor? Menjek vissza trógerolni a bányába? Oda akarod, Tarjánba? Hogy szétszarjam a tüdőmet már negyvenévesen? Azt akarod? Akkor mi lesz, akkor jó lesz, hogy három műszakban nyomjam. Hogy nem leszek otthon csak nappal, mikor te meg a kórházban, akkor jó lesz?

Asszony: De így sem lehet. Nekem is kell valami élet. Reggel a bolt, utána a mosások, meg a gyerekek az a hülye számtan. Olyan hülye számtanból, hogy egy óra alatt se fog föl semmit. Ebből is rendőr lesz, az biztos.

Rendőr: Most mért nyírsz? Én egy semmi vagyok? Szerinted én semmi vagyok, mert rendőr? Azért?

Asszony: De mi az én életem. Délután hazajössz megiszod a sörödet, aztán döglesz a tévé előtt.

Rendőr: Fáradt vagyok érted. Annyi a feskó. Olyan nehéz. Nem elég a bünözők, még ott vannak a főnökök, a váciak is. Azok is csak baszogatják az embert.

Asszony: Soha nem gondoltam volna, hogy ez lesz az életem, hogy ilyen lesz.

Rendőr: Hagyjál már, érted, mit tehetek én róla, most mi a francot tehetek róla, hogy neked ez van. Nem én jöttem ide. Ide helyeztek, érted. Ki tudhatta, hogy ez lesz?

Asszony: De így nem lehet élni, így nem.

2. jelenet

Bejön a gyerek

Rendőr: Szerbusz Ferike, na jó volt az iskolában?

(Ferike nem szól)

Rendőr: Nem volt jó? Mi a baj? Most mi a franc volt ott?

(Ferike hallgat, a rendőr odalép, alkapja a karját)

Rendőr: Mondjál már valamit, mi volt az iskolában! Mondjál már valamit, mert felpofozlak!

Asszony: Hagyd már azt a szerencsétlen gyereket. Minek kiabálsz vele, mit ártott az neked, mit? Azt hiszed gyilkos, vagy tolvaj? Ez a te gyereked. A fiad! Mért kínzod a fiadat? Miért?

Ferike: Megverték.

Rendőr: Kicsoda?

Ferike: Főleg a Krekács Béla. De mondtam neki, hogy a papám majd szétlövi az egész családját pisztollyal.

Mondtam neki. Ő meg elkezdett ütni akkor, hogy az ő papájának is van pisztolya és eljön ide, és szétlövi akkor a szüleimet, meg engem. Azt mondta.

Rendőr: Hogy van neki pisztolya?

Ferike: Azt mondta, hogy az oroszoktól.

Rendőr: Na most betelt, most rendbe rakom a Krekácsékat. Most megtanulják, mit jelent egy körzeti megbízott. Hogy itt fenyegetőzik az a kis szarjankó, a Krekács fia.

Asszony: Tényleg azt mondta?

Ferike: Azt.

Asszony: Menj el akkor hozzájuk, most menjél!

Rendőr: Jól van megyek, megyek mindjárt, csak fölcsatolom a pisztolyt.

Asszony: Akkor indulj! Minek állsz még itt? Nem akarsz rendet csinálni? Nem az a dolgod? Amikor a családozról van szó, akkor nem?

Rendőr: Megyek, most már megyek.

(Elmegy, az asszony sír, a gyerek arrébb áll)

Ferike: Mért sírsz mama?

Asszony: Nem jó nekem itt, nem jó, az egész nem jó. Mi lesz, ha te is nagy leszel, ki lesz nekem akkor?

Ferike: Én mindig leszek mama. Én mindig.

Asszony: Dehogy. Itt maradok apáddal. Pont itt, ahol nem szól hozzám senki. Olyan, mintha minden meg volna előre mondva, hogy így fog történni. És tényleg úgy is történik, semmi nem lesz másképp.

Ferike: És ha elköltözünk, mama, akkor jobb lesz, nem?

Asszony: Nem lesz ez már jobb, ez ilyen lesz, csak máshol. Csak várja az ember, hogy vége legyen. Ha meg vége lesz, akkor megbánja, hogy ilyen sokat várt rá.

3. jelenet

Önkormányzati hivatal udvara Krekács, Banda, Herda érkezik

Banda: Jó reggelt Marikám, jó reggelt.

Herda, Krekács: Jó reggelt, szevasz.

Marika: Szevasztok. Mi van már? Azt hittem nem is jöttök. Mi volt veletek?

Banda: Egy kis tavaszi fáradtság Marikám. Neked is szokott lenni nem?

Marika: Na jó de ha a polgármester úr is tavaszi fáradt lesz, amikor a segílyt kell kifizetni, akkor aztán lestek, hogy mi van. Hogy most mért fáradtak le az ezresek. Akkor majd nem értitek, hogy mi történt.

Herda: Nem olyan gyerek a Kis Gyuri. Az nem olyan. Nem azért választottuk meg.

Krekács: Az biztos, ha olyan lenne a Kis Gyuri, senki nem választaná meg.

Banda: A falu azért tudja, hogy mi kik vagyunk, nem igaz Pityukám, az azért tudja.

Herda: Az biztos, hogy ha velük kicseszik a Kis Gyuri, akkor aztán lóttek a választásnak, az biztos.

Banda: Érted, mi ott vagyunk mindenütt, Marikám, amit mi mondunk, az szent.

Krekács: Az biztos, a kocsmában, hogy mit mondunk.

Marika: A munkaidő, az munkaidő, értitek, ha segílyről van szó akkor is, értitek, ezt másképp nem lehet. A fejtőből is azért vágta ki benneteket, mert késtetek, mindig csak késtetek.

Banda: A fejtő megint beszart Marikám, annak megint vége lett, mer a német csak megtúrázta a pénzét, aztán lelépett. Annak mindegy volt, hogy velünk mi van. Érted, annak mindegy volt.

Marika: Mondjuk én mást hallottam.

Banda: Pedig így volt Marikám.

Herda: A pénznek aztán nincs szaga. Az mindegy honnét jön, csak hozzon, az a lényeg. A pénz az leszarja, a fejtőt, meg minket is, az tisztára. A német meg nem volt más, csak pénz. Banda: Azt nem érdekelte, hogy szarrá megyünk, a németnek, mi nem vagyunk Marikám, de a Gyuri az nem olyan, a Gyuri tudja, mi kik vagyunk.

Krekács: Az biztos, mert a Gyuri haverom volt, nekem a Gyuri. Amikor szétvertük a Herner Ferike pofáját, akkor a haverom volt a Gyuri.

Banda: Mit akarsz már megint azzal a Herner Ferikével?

Krekács: Csak eszembe jutott, érted, hogy ez összeköt engem a Gyurival, aztán nem kell itt félni, hogy a Gyuri.

Herda: Szarik a múltra a Gyuri, Béla, az szarik, neki csak az kell, ami most van. Attól fél. Nehogymá visszamenjen napközistanárnak az iskolába, nehogymá oda menjen, azt már nem tudja a Gyuri. Hogy ott kiabáljon a gyerekekkel, hogy intő, meg ilyesmi.

Banda: A Gyurinak ez kell itt. Ez úri hely. Szolgálati kocs, titkárnő, a kocsm is közel.

Herda: Az bizony. És tudja, ha kibaszik velünk, akkor vége van neki. Akkor semmi lesz a Gyuri. Akkor hiába jön, hogy ilyen párt, meg olyan szövetség, az biztos, akkor hiába, ha mi megmondjuk, hogy a Gyuri egy szar alak.

Banda: Akkor aztán mehet a pappal búcsúra Márianosztrára. Akkor leszárják a népek, hogy ott van-e vagy nem. Hiába küld akkor mikuláscsomagot a nyugdíjasoknak.

Krekács: Mért, azt küldött?

Banda: Küldött. Volt benne tortabevonó, meg sportszelet.

Herda: Tortabevonó az mért?

Banda: Nem tudom, azt hitte biztos, hogy csoki.

Marika: Na hagyjátok már abba, most dolgozni jöttetek, vagy a Gyurit, szóval a polgármester urat akarjátok szívatni, mi van veletek, most mit nyomjátok már annyira. Itt van a kamrakulcs, aztán vegyétek a cuccot és menjetek. Vagy nem jó ez nektek, hogy jön a segély, az nem jó nektek.

Herda: De jó, Marikám, az nagyon jó. *(Mennek el, Marika visszamegy az épületbe)*

Banda: Jó, csak a tököm tele van azzal, hogy a szar tél megint telenyomta azt a kurva árkokat és megint ott kezdhetjük, ahol tavaly, hogy a faszba van a világ, hogy mindig ugyanazt.

Herda: Az kurva szar dolog, azt én már tavaly is mondtam Lajoskám, bazmeg, hogy az kurva szar, hogy az árkot kaparja az ember, aztán nem történik semmi.

Krekács: Semmi, az biztos, tisztára semmi.

Herda: Csak az a kurva év elmegy, aztán az árok marad, minekünk meg végünk, értitek, tisztára elmegy minden időnk, értitek, hogy milyen kurva szar ez a világ.

Krekács: Az kurva szar világ, bazmeg, hogy az árok ugyanolyan mindig. Az kurva szar világ.

Banda: Az biztos, ha ennél szarabb világ lenne, akkor már nem lenne. Mert ez pont annyira szar, amennyire szar lehet.

Krekács: Olyan mint a Zsidó Misi bácsi traktorja. Az is bazmeg, ha csak egy kicsit lenne rosszabb, bazmeg, akkor az már nem menne.

Banda: Mi nem menne?

Krekács: Hát a traktor, neki az már akkor nem menne.

Herda: Nem?

Krekács: Nem.

Banda: Olyan szar?

Krekács: Annyira. Pont a legszarabb, ahhoz, hogy még menjen.

Herda: Hát ez az.

4. jelenet.

Az utca végénél, kaparják az árkot

Herda: Kár bekapcsolni a rádió.

Banda: Mért kár?

Herda: Mert csak hallgatja az ember.

Banda: Hát nem azért kapcsolja be? Mit csináljon, nézze?

Herda: Nem úgy csak, hogy amit mondanak benne.

Krekács: Mi van azzal Pityukám, mi van azzal, amit mondanak?

Herda: Hát vagy nem is értem, az is olyan idegesítő, vagy meg értem.

Krekács: Akkor mi van, ha érted?

Herda: Az is olyan idegesítő.

Krekács: Vedd le róla a hangot Pityukám, hadd beszéljen magában.

Herda: Mi?

Krekács: Hát a rádió.

Herda: Neked azért sokkal jobb Béla, neked jobb, mint másnak.

Krekács: Most ezt mért mondod Pityu, most minek?

Herda: Mert te annyira hülye vagy, hogy neked, tényleg jobb. Te úgy fogsz meghalni, hogy észre se veszed, lehet, hogy még utána is azt hiszed, hogy élsz.

Banda: Vannak ilyen emberek. Élnek a haláluk után, mert nem veszik észre, hogy meghaltak, olyanok.

Hallottam a rádióban.

Herda: Látod Lajoskám, ez az, amiket az ember hall. Hogy például Pesten tizenöt évvel élnek tovább, mint mi, érted, tizenötöt.

Banda: Az istenit, akkor a Csermák Jani bácsi hány éves lenne, ha ott lakna Pesten, akkor mennyi.

Herda: Mért?

Banda: Mert kilencvenöt volt amikor meghalt.

Krekács: Hú bazmeg, azt nem gondoltam volna, hogy olyan öreg lett volna, hú bazmeg.

Herda: Annyi pedig. Száztíz.

Krekács: Száztíz, hú bazmeg, az kurva sok.

Herda: És ez csak az átlag. Mert vannak olyanok, akik huszonöt évvel is tovább élnek, értitek huszonöttil.
Krekács: Hú bazmeg, a Csermák Jani bácsival de kibasztak, hogy ide született, hú a bazmeg.
Herda: Pedig ez van. Akkor százhusz évig élt volna.
Banda: Mondjuk tolokocsiban ötven év nem annyira jó.
Herda: Mondjuk, az igaz, hogy a Jani bácsinak az a húsz is elég húzós volt, mondjuk, kibaszásnak gondolta, hogy ilyen sokáig húzza.
Banda: Jó de azoknak biztos van mindenféle motoros tolokocsijuk.
Krekács: Mint a motorbicikli?
Banda: Nem hanem olyan villannyal. Még a lépcsőre is fölmege, úgy azért más. Nem kell neki tekerni, mint a Jani bácsinak, hogy már a kocsmánál tisztára kifulladt, aztán ott kellett dekkolni a tűző napon, még valaki beemelte a lépcsőkön.
Krekács: Hogy van ez az egész bazmeg, én egyszerűen nem tudom, most mért van ez így?
Herda: Nem tudom.
Banda: Nem is lehet tudni Pityukám.

5. jelenet

Utca. Marika érkezik kismotorral

Krekács: Már megint dong a levegő.
Banda: Még jó, hogy itt ilyen csend van és lehet hallani.
Krekács: Pesten aztán senki nem venné észre, ha jön a Marika, ott aztán nem.
Herda: Ott nem is kell észrevenni.
Krekács: Mért nem kell?
Herda: Mert ingyen van a segély. Nem kell egész évben árkot kaparni. Tavaly is ugyanitt kezdtük a Dózsa utca tetején. Minden tél után.
Banda: Hagyjad már Pityukám. Elvagyunk itt együtt. Régi dolgokról beszélgetünk. Nem jó ez neked?
Herda: Csak ne kéne közben ezt a kurva árkot kaparni.
Banda: De akkor nem folya le a víz...
Herda: Ezt ne mondjad többet Lajoskám, bazmeg, mert etteől szétrobbanok, bazmeg, ne mondjad ezt a vizet, mert kurvárta idegesít. Leszarom a vizet érted, leszarom az egész vizet. Mindegyiket. A patakot is leszarom, meg az Ipolyt is leszarom, de ha fosnom kell még a Dunát is leszarom, érted. Nem bírom ezt a kurva árkot, nem bírom hogy ezt kell csinálni, hogy minden évben lemege rajta a víz és betakarja, érted, ezt én nem bírom. Mért nem lett az egész világ tenger, bazmeg, ennyi erővel tenger is lehetett volna és akkor nem kellene ez a kurva sok árok, meg csatorna, nem kellene itt azon gondolkodni, hogy mi hová folyik, minden a helyén lenne, nem kéne meghalni sem bazmeg, mert már eleve halottak lennénk.
Banda: Most te attól félsz, hogy meghalsz Pityukám?
Krekács: Pedig az nem fáj. Nem érez az ember semmit.
Herda: Hát ez az, még fájni se fáj.
Krekács: De a Jóska is mondta, hogy jóérzés. Átmegy az ember egy ilyen fényes csatornán.
Herda: Ezt a csatornát, na ezt ne mondjad, mert akkor nincs kedvem még meghalni se, nem csak élni, hogy van ott is egy csatorna, hát bazmeg, ezt ne mondjad, mert szétrobbanok.
Krekács: Mér, lehet hogy majd ott találkozunk, mikor visszaküldenek kipucolni.
Herda: Az a baj Béla, hogy te nagyon hülye vagy és még sokkal hülyébb. Te bazmeg észre se fogod venni, hogy hol pucolod az árkot. Átpucolod magad a túlvilágra. Nem érted majd, hogy mért fúj keresztül rajtad a szél.
Krekács: Mért fúj rajtam keresztül?
Herda: Mert már levegő vagy, azért.
Banda: Na kussoljatok most már, itt van a Marika.

(Marika odaér)

Banda: Na mi van, Marikám, mit akarsz?
Marika: Csak küldött a Gyuri, a polgármester úr, hogy nézzem meg mennyire vagytok.
Herda: Mért nem jött a Gyuri, mért nem jön ide egyszer se, a Gyuri?
Marika: Most jöttek a megyétől, aztán velük van. Mindig jönnek, az nem olyan egyszerű. Ez nem olyan, mint kapargatni az árkokat. A Gyurinak mindenre kell figyelnie. Még az árkokra is.
Herda: Az biztos, persze kaparni, azt nem.
Marika: Hát azt pont nem. De hogy kaparva legyen, arra igen. Különben nem baj a késés, mondta, nem baj, de máskor ne, mert ez neki rossz, ha erre is figyelni kell, meg majd azt mondják, hogy mire föl kapjátok a segélyt, ha még annyit se, értitek? Neki azért figyelni kell mindenkire.

Krekács: Az biztos, azért rendes gyerek az a Gyuri.

Marika: Az rendes. Én nála kezdtem. És mindenre megtanított. A gémkapcsot se ismertem, nem, még az áfakulcsot se.

Herda: Hát egy kezdőt van mire tanítani Marikám, az biztos van mire.

Marika: És még a munkaidő után is.

Krekács: A munkaidő után is?

Marika: Még akkor is elmagyagyarázott egy pár dolgot a dossziékról, meg az űrlapokról.

Herda: Az űrlapokról is, még azokról is, munkaidő után is?

Krekács: Ezt azért nem néztem volna ki a Gyuriból.

Banda: Pedig gondolhattad volna, mert neked aztán tudnod kell, milyen marha rendes ember a Gyuri.

Krekács: Az igaz, hogy nekem haverom volt.

Marika: Azt üzente különben, hogy egy kicsit följebb is menjenek.

Banda: Hová a Papi Jóskához?

Herda: Hogy a Jóskának is csináljunk árkot?

Banda: Tényleg marha rendes gyerek ez a Gyuri.

Krekács: Haverok voltunk. Mindig is haverok voltunk.

Herda: De azért hogy gondol a Jóskára...

Banda: Pedig gondol.

Marika: Meg ott van még az a orvos, aki megvette a Józsi bácsiék házát, fönt értitek, azt se öntheti el a víz, hát beleölt egy pár milliót, aztán a Gyuri erre is figyel.

Krekács: A milliókra. Figyel a Gyuri a milliókra?

Marika: Hát az orvosra, értitek, arra is figyel, hogy neki is jó legyen, meg akkor a Jóskának is jó lesz.

Herda: Az igaz, hogy akkor mindenkinek.

Banda: Okos gyerek ez a Gyuri, egészen okos gyerek.

Krekács: Különben megint jó szagod van Marikám!

Marika: Ödötoalett.

Banda: Tart még tavalyról?

Marika: Még a fele megvan.

Herda: Az akkor nagyon gazdaságos. És még szaga is van.

Banda: Hogyhogy szaga?

Herda: Amit érzel.

Krekács: De ha nem volna, akkor nem volna, mert csak attól van, hogy van szaga, nem igaz.

Herda: Lehet, csak furcsa, hogy a szag folyékony.

(Marika elmegy a kismotorral a munkások arrébb mennek)

Krekács: Amikor a Herner Ferike pofáját vertük szét, akkor még nem gondoltam.

Banda: Mit?

Krekács: Hogy mi lesz a Gyuriból.

Herda: Hát nem. Akkor még senki nem gondolta. Még a Gyuri se gondolta akkor.

Banda: Mit akarsz különben mindig a Herner Ferikével. Már tavaly is.

Herda: Tényleg mit látott a muterod a csigatévén, mi volt ott akkor?

Banda: Hogy ott volt a Herner Ferike vagy mit?

Krekács: Azt, hogy ott volt a Herner Ferike, de csak azt mondták róla, hogy há eff.

Herda: Csak ennyit?

Krekács: Csak. De mindenki tudja, hogy ő volt.

6. jelenet

A rendőr lakásában. Szoba

Rendőr: Megjött.

Asszony: Micsoda?

Rendőr: Az áthelyezés.

Asszony: Hogyhogy.

Rendőr: Megkértem, hogy neked is jobb legyen, mert itt nem lehet.

Asszony: Nem, az biztos, és ott lehet?

Rendőr: Nem tudom.

Asszony: Hová?

Rendőr: Komlóra:

Asszony: Komlóra?

Rendőt: Igen.

Asszony: Az hol van.

Rendőr: Messze innen.

Asszony: Az jó, ha messze.

Rendőr: Majd meglátod, mennyire jó lesz ott. Megint jó lesz nekünk ott.

Asszony: Honnét tudod.

Rendőr: Gondolom, hogy jó lesz, mert azért volt most rossz, mert itt vagyunk.

Asszony: Azért?

Rendőr: Azért. Ott más lesz. Kapunk egy lakást. Még senki nem lakott benne. Egy nagyszoba meg két fél.

Asszony: Új?

Rendőr: Nekünk adják át. Most épült a lakótelep. Ott mindenki új lesz. Mindenki akkor ismer meg bennünket, amikor egymást. És jó lesz. És a Ferikének is jó lesz.

Asszony: Nem tudom.

Rendőr: Mit?

Asszony: Hogy attól lett-e rossz, hogy ideköltöztünk, vagy azért költöztünk ide, mert rossz lett, és ha elköltözünk, akkor a rosszat nem vesszük-e magunkkal oda is, hogy te nem szeretsz és én se szeretlek, akkor, ha ezt vesszük magunkkal, akkor mi lesz jó.

Rendőr: Most ezt mért mondod, hogy én nem? Ezt minek? Amikor mindent megteszek, csak, hogy neked jó legyen.

Asszony: Mindent?

Rendőr: Hogy neked jó legyen.

Asszony: Magadnak akarod a jót. Csak magadnak. Magadért vagy oda, és nem bírod elviselni, hogy én nem vagyok olyan, mint amilyennek szeretnél, csak az a bajod. Nem az, hogy szeretsz, az neked nem bajod.

Rendőr: De mindent azért csináltam, érted, mindent, azért, hogy neked jó legyen. Azért lettem rendőr, hogy legyen nekünk lakás, meg fizetés, csak azért.

Asszony: Azért lettél, mert azt akartad, hogy te mond meg, ki mit csinál, azt akartad. Ezért utálnak itt téged is, meg engem is, mert te akarod megmondani, mi legyen.

Rendőr: Azért utálnak mert idegen vagyok nekik, csak azért. Mert Fótról jöttünk ide.

Asszony: Mert azt hiszed vagy valaki, s hogy ők senki hozzád képest. Azért utálnak. Más is jött máshonnét, mégsem utálják, csak minket, mert te is utálod őket, tudják, hogy utálod őket.

Rendőr: Soha nem értettél semmit, mert egy rohadt elkényeztetet kurva vagy, aki semmit nem becsül.

Asszony: Mit becsüljek? Téged?

Rendőr: Engem, például engem. Mindig is szartál rám, mindig. Hogy elvégeztem az iskolát munka mellett, az neked semmi volt, hogy tanultam este, az neked semmi. Soha nem érdekelt, mi van velem. Hogy kell-e valami, hogy neked mi van, csak azt mondtad, hogy neked mi rossz, csak azt mondtad, hogy veled mi van, csak azt mondtad, hogy velem mi történik, arról soha, csak ne mondjam, csak ne kezdjek bele, csak ne kelljen még azt is hallgatnod. Hogy érted görcsbe van a gyomrom, mikor behívatnak Vácra a kapitányságra, hogy az milyen, soha nem érdekelt. Azt hitted nekem még jó is, hogy odamehetek, ott vannak a haverjaim, hogy nem alszom előtte éjjel, az nem érdekelt...

Asszony: Mért téged érdekelt, hogy velem mi van?

Rendőr: Mit gondolsz, mért költözünk, mi a szarért?

Asszony: Azért, mert te azt hiszed, ott fontosabb leszel, mert nem akarsz körzeti lenni, azért, nem miattam.

Rendőr: Nekem itt jó, érted, itt nekem jó, csak neked rossz, miattad van minden, miattad, te meg szarsz rám.

(Rángatja az asszonyt)

Ferike: Apu, apu, hagyjad a mamát, apu, hagyjad!

Rendőr: Menj a francba innét, menj már! Ez a kis vakarcs is melléd állt, már ezt is elérted.

Asszony: Mert látja, hogy milyen vagy. A Kerekács Béla apja nem ilyen, az nem ilyen, az szereti a gyereket.

Rendőr: Mért én nem szeretem, nem vettem neki villanyvasutat karácsonyra, azt nem vettem? Én nem szeretem?

Asszony: Hogy veszel, az semmi. Szeretni kéne. Figyelni rá.

Ferike: Apu, ne bánts!

Rendőr: Menj már a francba gyerek!

Asszony: A gyerek is tudja milyen vagy, nagyon jól tudja!

Rendőr: Azért, mert ellenem neveltet, tisztára ellenem, hogy ne legyen neki apja, azt akartad.

Asszony: Azt nem akarja senki. Te tetted olyaná.

Rendőr: Az anyád is azt akarta, hogy elűzzetek, azt akarta, hogy a gyerek a tiétek legyen *(az asszony sír, dulakodás)*

Ferike: Apu, apu, hagyd, apu!

7. jelenet.

Utca, vissza az előző jelenethez

Herda: Nem értem.

Banda: Mit nem értesz?

Herda: Hogy abból hogy lehet tudni, hogy ő volt, hogy há eff?

Krekács: Mutatták is.

Herda: Rendesen mutatták?

Krekács: Nem rendesen, csak hátulról, a fejét olyan féloldalról. Azt mondta a muterom és megismerték.

Banda: Abból megismerték. Abból hogy hátulról.

Herda: Azt nem hiszem, azt egyszerűen nem hiszem.

Krekács: Meg mondták a Komlót is.

Herda: Milyen Komlót?

Krekács: Ahová a rendőr költözött.

Herda: Mért Komlóra költözött?

Krekács: Azt mesélték, hogy odahelyezték, mert nem bírta már az asszony. Utált itt lenni, hogy nem köszönnek neki. Mintha nem is volna. Szóval a Komlót, azt bementék.

Banda: Hogy ott volt a Herner Ferike? Komló. Onnét mutatták?

Krekács: Onnét, és az már együtt elég, meg van aki tudott is róla máshonnét.

Herda: Nem a tévéből?

Krekács: Nem, hanem valaki mesélte neki a vonaton, hogy ismeri-e azt az embert, aki itt volt nálunk rendőr, hogy annak a fiával mi lett.

Herda: És elmondta?

Krekács: El.

Banda: Akkor biztosan ő volt.

Herda: Akkor biztos.

(Kis szünet, kapargálják az árkot)

Banda: Megfordult a szél.

Herda: Tisztára belefúj a fülembe.

Banda: Húzd rá a sapkádat.

Herda: Ez nem olyan.

Krekács: Akkor fogd be.

Herda: Mit?

Krekács: A füledet.

Herda: A fületem?

Krekács: Azt.

Herda: És a lapáttal mi lesz.

Krekács: Az igaz.

Banda: Milyen kurva dögszagot hoz a szél. Érzitek?

Herda: Nem.

Banda: Nem?

Banda: Na szagoljatok már!

Krekács: Tavaszi dögszag a levegőben. Ez igen.

Herda: Biztos a Kaliék kibontották a döggutat.

Krekács: A Kaliék?

Herda: Azt csinálják. Mert éhesek, aztán nekik nem baj, ha ilyen beteg marha, érted, ez a szivacsos agyhártya, meg száj és körmömfájás, az nem számít, meg az hogy bűdös. Még jobb is. Ha van ilyen járvány, többet visznek a döggútba.

Krekács: És kiszedik?

Herda: Ki és megeszik.

Banda: Bazmeg, micsoda gyomruk van nekik, a Kaliéknak, micsoda gyomruk.

Krekács: Híj az istenit, ha arra gondolok, meg ez a dögszag is híj, bazmeg, azt nem bírom elképzelni, hogy lenyeljek egy olyat.

Herda: Pedig azt mondta a Kali, hogy olyan, mint nálunk a pacal. Kell neki legyen egy kis szaga, csak úgy jó.

Krekács: Bazmeg, már a nyálamban érzem azt a kurva dögszagot. *(köp)*
Banda: Különben a döggút nem is erre van.
Herda: Tényleg.
Krekács: És a szél?
Banda: Mi van a széellel?
Krekács: Hogy az hozza.
Banda: Hülye vagy te onnét, olyan messziről, azt már nem hiszem.
Herda: Fú, baszátok meg, csak nem a Papi Jóskától jön, csak nem onnét.
Krekács: Á, a Jóskától, mért jönne pont a Jóskától? A Jóska bazmeg nem eszik csak tejet. Mért jönne onnan?
Herda: Mert nincs itt más, csak az orvos háza, csak az, meg a Jóska. Az orvos házába meg nincsen semmi, az biztos.
Banda: Várjál csak, mi is az irány! *(Beleszagol a levegőbe, a többiek is szaglászna)*
Herda: Onnét jön. *(Mutat a Jóska háza felé)*
Krekács: Mondom, hogy a Jóskától, mondom bazmeg, hogy onnét!
Banda: Na menjünk csak, nézzük már meg, hogy mi van ott, mi a fasz van a Jóskánál.
(Elindulnak sietve a Jóska kalyibája felé)

8. jelenet

A Jóska kalyibája előtt

Herda: Bazmeg ez tényleg innét jön, az istenit milyen bűz van itt.
Krekács: Hú bazmeg, de kurva bűdös van itt.
Banda: A kurva életét, mi lett a Jóskával, az istenit mi van itt. Gyere már Béla, lökjük már be az ajtót, gyertek már...
Krekács: Nem bírja a gyomrom, egyszerűen kifordul...
Herda: Gyere Béla, nem bírjuk ketten, gyere már...
(Béla öklödve odamegy, belökik az ajtót)
Banda: Mi van itt, mi az isten...
Herda: A szentségét, azt a szentségét. Mi lett a Jóskával.
Krekács: A rohadt életét, bazmeg ezt nem birom.
Banda: Ezt megszívta a Jóska, de kurvára megszívta.
Herda: A kibaszott tél idén, azt megszívta.
Krekács: *(köpködve)* Ezt nem gondoltam volna, bazmeg, ezt nem, hogy az lesz, ezt nem gondoltam volna.
Banda: Micsoda, Béla, mi lesz?
Krekács: Hogy az lesz.
Herda: Mi az, hogy az Béla, mi a fasz.
Krekács: Az, amit a Jóska mond. Hogy tudta, hogy az lesz.
Banda: Pedig tudta.

9. jelenet.

Az önkormányzat udvara, a férfiak érkeznek a szerszámokkal

Banda: Szevasz Marika, akkor ma előbb letesszük.
Marika: Jól van Lalikám, jól van, értem én, hogy most nem lehet. Elvitték?
Herda: El.
Krekács: Egy óra múlva már ott voltak a kocsival.
Marika: Igaz, hogy szét volt esve?
Banda: Úgy feküdt ott olyan puffadt volt, a bőrén meg olyan szar víz folyt. Hagyjuk Marikám, mert kifordul a gyomrom. A Béla is végigokádta a Dózsa utcát. Még a pálinkát is.
Herda: Hogy ez lesz az emberből, hogy pont a Papi Jóskából, hogy ez lett.
Krekács: Milyen rendes gyerek volt. Tejet ivott reggeltől estig, mást nem is evett, meg kenyeret.
Banda: Nem tudta eladni.
Krekács: Mit?
Banda: A tejet nem tudta, azért volt, hogy meg kellett inni. Naponta hat litert.
Herda: De hogy abból a tejszagú gyerekből ilyen bűdös legyen, azt nem gondoltam volna.
Marika: Sajnálom azért, nagyon a Jóskát, hogy először a gyerek, az a kislány, most meg ő.
Krekács: Kurva szar ez a világ, bazmeg, az kurva szar Marikám.

Banda: Mint a Zsidó Misi bácsi traktorja, ha szarabb lenne már nem üködne, az biztos.

Elpakolnak

Herda: Menjünk a kocsmába.

Banda: Jól van Pityukám menjünk, menjük oda.

Mennek ki az önkormányzat udvaráról az utcára. Busz áll az úton

Herda: De ideállt ez a busz. Pont az útba.

Krekács: Pont a kurva anyját a Karesznek.

Banda: Mondtam már neki, hogy ne álljon pont a kocsmá meg az önkormányzat közé.

Herda: Nem ért meg semmit a Karesz. Annak sincs sok esze.

Krekács: Kirázta belőle az ikarusz.

Banda: Persze valahová állni kell.

Krekács: Az igaz, nem támaszthatja a falnak.

Banda: Azt nem

Herda: Merről kerüljük meg?

Banda: Merről rövidebb?

Herda: Nem tudom.

Krekács: Pont középen van.

Banda: Akkor mindegy.

Megkerülük,mennek tovább a kocsmá felé

Herda: Azért, hogy tudta ezt a Jóska.

Banda: Nem tudta, csak mondta, viccből.

Herda: Én ilyet nem mondanék soha viccből.

Banda: Akkor sem tudta.

Herda: Pedig azt mondta, hogy látja, hogy mi lesz.

Krekács: Vagy van olyan, hogy az lesz, amit akar az ember, hogy az ügyis meglesz.

Herda: Hogyhogy?

Krekács: Hát hogy azt akarta, hogy meghaljon, és meghalt, mert már unta.

Herda: Mit a tejet?

Banda: Hülye vagy Pityu.

Krekács: Érted, hogy valamit akarsz, és úgy élsz. Van ilyen.

Herda: Hát nem tudom.

Krekács: Pedig a tévében is hallottam ilyet, a tévé is mondta, hogy még a kanalat is meg lehet hajlítani simán akarattal.

Herda: Jó de a kanál, az mégsem olyan, minthogy meghal az ember.

Krekács: Ez csak példa, érted, hogy ha azt is lehet, akkor egy csomó mindent lehet, hogy van bennünk olyan, hogy mi akarhatunk dolgokat, hogy úgy legyen. Mert például, amikor az embernek gyereke lett, akkor azt is akarta, nem?

Banda: Jó akarta, de azért ez nem úgy van, hogy, érted az állatoknak is lesz kölke, pedig nem akarnak semmit.

Herda: Na azt azért nem tudhatod.

Krekács: Az van, hogy van bennünk ilyen erő. Mondták a tévében, hogy mérni is lehet, van olyan szerkezet, hogy az ami érted az isten volt, az tulajdonképpen nem is egy dolog, hanem mindenkiben benne van.

Banda: Hát benned aztán legfeljebb egy lapát szar van még rajtad kívül Béla, olyan hülyéket mondasz te annyira hülyéket.

Krekács: Jó de azért érted, a Herner Ferikének is megmondtam, hogy mi lesz, hogy mi lesz azt megmondtam, érted.

Banda: Mit mondtál meg neki?

Krekács: Amikor a Gyurival jól szétvertük, megmondtam neki, hogy az lesz, hogy egy szar gyilkos lesz belőle érted, azt azért megmondtam.

Herda: Jó van Béla, hagyjad már azt a kurva Ferikét. Legalább a kocsmában haggyad. *(belépnék)*

10. jelenet

Utca újra, árokkaparás

Herda: Na a Jóska már nem fog elmenni mellettünk.

Banda: Hát nem, az biztos

Krekács: De a szagot még mindig érzem.

Herda: Pedig már nincsen. Már a szaga sincsen.

Krekács: Az lehet, de nem ment ki az orromból. Bennemaradt, mint ahogy vissza tudunk gondolni a Jóskára.

Banda: Hogyhogy?

Krekács: Hogy az orrom is tud emlékezni. Nem felejt el a Jóska szagát.

Banda: Gondolj inkább a Marika szagára. Ödötoalett. Az jobb lesz.

Krekács: Az a baj, hogy nem tudok.

Herda: Különben tényleg hogy megmondta, hogy mi fogjuk megtalálni.

Krekács: Meg az Istenit, azt is megmondta. Különleges volt a Jóska. Az mondta a muteromnak, mikor hasogatta a fát, hogy égett a ház, és ott égtek bent a hangok is, hogy hallotta, amikor elég az állatok hangja, utána meg a gyerek hangja is. Hogy ropogott, azt mondta, a tűzben a hang, mint egy hasáb fa. Azóta nem tud olyan helyen lenni, ahol meleg van, ahol ég a tűz, mert hallja ezt a ropogást, a gyerek hangját. Azt mondta a muterom, hogy azt mondta, hogy neki már azóta bent fűt valami a testében benne, ott van neki valami kályha.

Banda: A tej, olyan a tej, hogy fűt?

Herda: Nem érted Lajos? Nem érted mire gondolt?

Banda: Nem, nem értem.

Herda: Mindegy, hagyjuk. Különben mi lett a Herner Ferikével, azt elmondtad már Béla?

Krekács: Tulajdonképpen nem annyira érdekes, csak gondoltam, olyan ritkán lát az ember ismerőst a tévében, és az mégiscsak híres ember, aki van már a tévében is, nem igaz?

Banda: Az biztos, a Jóska nem volt a tévében soha, pedig tudott kézzel halat fogni, mégse volt a Fókuszban se, meg a Tényekben sem.

Krekács: Meg, hogy az volt közöttünk, az a dolog a pisztollyal, amit mondtam.

Herda: De mégis mi lett?

Krekács: Tényleg nem annyira érdekes.

Herda: Azért mostmár mondd el, ha már elkezdted.

Banda: Az biztos, hogy ha már elkezdted, mondd is el, az geci dolog félbehagyni valamit. Az olyan bazmeg, mint mikor film közben elmegy a villany. Ilyet csak a villamosművek csinál, mert az kurva szemét dolog.

(Kis szünet)

Herda: Na, mondod?

Krekács: Hát akkor el is mondhatom, ha tényleg ez még érdekel titeket

Herda: Hát nem arra várunk? Nem igaz Lajoskám?

Banda: Hát már egy ideje.

Krekács: Szóval azt mondta a muterom, hogy úgy sírt a Ferike, mint egy gyerek ott a kamerában, meg hogy ő nem akarta, hogy nem volt benne töltény, úgy tudta.

Banda: Miben nem volt töltény?

Krekács: Hát a vadászpuskában.

Herda: Mért vadász volt, nem rendőr.

Krekács: A faterja volt rendőr, ez meg vadászott, szórakozásból. És pucolta.

Banda: Mit?

Krekács: Hát a puskát.

Herda: És?

Krekács: Pucolta, amikor a gyerek odahojot, hogy belenézzen a csövébe.

Banda: Milyen gyerek?

Krekács: A Ferike gyereke, a kisgyereke a Ferikének. És akkor amikor odanézett, akkor pucolta a Ferike és nem tudja hogyan, mert azt nem vette észre, hogy, de pont...

Banda: Mi volt akkor?

Krekács: Hogy az a golyó, amiről azt hitte, hogy nincs a puskába az aztán átvitte a gyerek koponyáját, pont kersztbe, a gyerek agya meg kirepült a plafonra, a Ferike meg sírt, a Ferike nagyon sírt, hogy ő ezt nem akarta, és mennyire szerette ezt a gyereket, annyira sírt, hogy az ő fia, akivel együtt akart járni vadászni.

Herda: Az istenit. Szétlőtte a fejét, az istenit, szétlőtte, bazmeg. Szét.

Krekács: Az lett érted, az lett, amit mondtam.

Banda: Mikor, mit mondtál?

Krekács: Az hogy mi lesz a Ferikével, hogy gyilkos lesz, a legszarabb gyilkos lesz a Ferike, hogy ez lesz a büntetése, mert geci volt velem, érted, én megmondtam neki, és az lett.

Herda: Az? Amit mondtál, az?

Banda: Az lesz amit a Béla mond?

(szünet)

Herda: Hogy a picsába van ez, hogy van ez az egész?

Banda: Béla bazmeg, hogy van ez az egész?

Krekács: Hagyjál már Lajos, mit üvöltesz, most mit.

Banda: Nem érted, hogy az lesz.

Herda: Az lesz, amit a Béla mond? Az lesz?

Banda: És akkor, figyelj ide, és akkor mit mondtál nekem, hallod nekem mit mondtál, meg a Pityunak mit mondtál, te hülyegyerek, mit? Hallod, ezt mondd meg, hogy nekünk mit mondtál, mi a faszt?

Krekács: Az a baj... *(köp egyet)*.

Banda: Na mi a baj? Micsoda?

Krekács: Az a baj bazmeg, hogy nem emlékszem.

Banda: Hogyhogy nem emlékszel?

Krekács: Úgyhogy akkor még nem tudtam, érted, nem tudtam.

Herda: Mit nem tudtál akkor, mit?

Krekács: Hogy úgy lesz.

Banda: Mi lesz úgy?

Krekács: Minden.

Herda: Hogy?

Krekács: Ahogy mondom.

Vége